

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 21 DE OCTUBRE DE 1916

Núm. 95

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre. Una pesseta

UNA MASSA CORAL A INCA?

Així tenim notícies que està ja en projecte, a punt d'esser un fet hermós.

I no sols massa coral, sino, amb el temps també massa orquestal.

¡Una massa coral a Inca! ¿Serà veritat tanta bellesa?—mos diguerem tot-d'una.—¡Deu heu fassi!

Pareix que les paraules del Sr. Ecònom alusives an això, en lo seu parlament darrer del Circol d'obriers catòlics, han estat recullides i escoltades.

Avui no porem donar detalls d'aquest projecte a nostros lectors; únicament los porem dir que el projecte corre per bones aigos. Sabem que se conta, per dur-lo a terme, en entusiasmes aficionats i amb generosos protectors.

Per això, moguts per l'amor que nos inspira tot lo bò d'Inca, per la verdadera devoció que professam al art musical, i ensemps d'això, per donar encoratjament, per oferir alicient an els organitzadors d'aquest projecte, (per si'n tenguessen necessitat encara) no hem volgut deixar passar l'ocasió d'exposar publicament aquesta idea en projecte, perque s'arrelhi i se consolidi pronta.

Ja fa massa temps que la bona música està descuidada en nostro poble. Ella—com ha dit molt bé l'eminent Pedrell—està sofrint bastanta desconsideració social. I noltros inquers; si que n'hi hem tenguda de desconsideració social!

Es una verdadera anomalia, lo que ha passat sempre a Inca, en lo foment de la música: Inca és uns dels pobles de Mallorca que, damunt molts d'altres, conta amb vertaderes celebritats musicals; i és un dels que menys se preocupen per aquest art divinal.

¿Perquè aquest contrast? ¿Per ventura perquè se té aquí la mania de que

an el nostro poble tan viril, tan industrial, tan *positiu* (un poc massa *positiu*)—com avui se diu—no li escau gaire la música, que és més a propòsit per pobles més afiminats, més sedentaris?... Ah! Pensar així, més que mania, seria estupidesa.

I si no, que's miri lo que fa Alemanya, que essent uns dels pobles més materialment progresius i de més energies, fomenta en grau superlatiu, l'art musical; perque sab molt bé, que ell és un gran veïcol de cultura: i prova de lo que dèim, és el fet de que aquesta nació és la que més músics ha donat an'el món.

L'implantament d'un Orfeó a Inca ha de ser beneficiós per tots.

Ha de beneficiar als intel·ligents, perque amb ell tendran medis de perfeccionar-se; ha de beneficiar als aficionats, perque amb ell podran adquirir educació musical; ha de beneficiar als nostros infants i joves, perque educats aquests en el cant coral, en lloc de cantar, quant tenguen ocasió per expaiar-se, amb crits desentonats i semisalvatges a voltes, ofenguent així les orelles dels delicats en música, heu faran entonadament i amb gust estètic.

I sobre tot, un Orfeó a Inca, beneficiarà als bons obrers. ¿No ha de ser consolador per l'obrer catòlic, després de sofrir amb santa resignació les fatigues que li aporten els treballs cotidians, descansar a la vesprada amant-se amb les suaus i místiques melodies d'un troç de música relligiosa, per exemple, o solassar la seua ànima amb les ingénues i fresques cantories de nostra terra?

Que no decresquin; idò, els entusiasmes per l'Orfeó inquer! ¡Que ell, llavors sabrà elevar l'esperit del poble, sabrà avivar els seus esforços, sabrà ben encarrilar les seues energies... i sobre tot, l'Orfeó en projecte, vendrà omplir un gran buit en nostra ciutat.

¡Seria per molts el somni daurat el veure pronta una massa coral i orquestal a Inca!

¡Seria, també, per nostra Corporació municipal motius de vanagloria, si li oferís l'apoiament oficial que mereix!

UN FILARMONIC.

Inca 19-10-16.

ANYORANT MA MARE

Mon cor se romp d'anyoransa
i mes dies de bonansa

ja'n passat,

i si cant lo meu cor plora.

Per mi l'hivern abans d'hora

ja ha arribat.

Jamai, jamai tindrè enveja
d'honors i bens que los veja

¡oh Senyor!

i en fenc quant besa la cara

la filla a la seua mare

amb amor.

Jo fenc vostra cara impresa
dins mon cor plé de tristesa

¡mare m'ia!

i sola i desconsolada

per a sempre m'ha deixada

l'alegria.

Un jorn baix la freda llosa

a ont vostro cor reposa

jo estaré

quant alcans ditxa cumplida

de Deu, i amb vos unida

gostaré.

MARCELINA MORAGUES

DINS EL COR DE LA SERRA

Als meus companys d'excursió.

ENCANTS D'UNA NIT.

La nit cau arreu tota fosca i calmosa. Baix d'un cel florit, la plana infinita dorm plena d'idili i encantament. Trepitjant l'erba vellutada que encatifa els caminols tortuosos, fèrem callades nostres petjades per beure l'infusió dolça d'aquell cant del'aigua empronada dins la molsa, de l'aigua que sabia tots els misteris d'aquella nit gloriosa:

escollirem aquell plorar com de gelosia per jugar amb l'estrella mes bella que's bellugava al fons dels reguerons que baixen saltant de la montanya. Al endins del cel passaven negres i confuses les siluetes de les montanyes alteroses i espuades tot semblant les gracils figures de les viudes contristades i llacrimoses del dia de funeral.

Baix una pluja d'estels, atravessem els pobles silenciosos com a cementiris. Poc després els primers galls salmetjaven l'invitatori d'aquell himne solemniat que fa esclatà de llum a l'aubada, i de cants als aucells.

La primera claror blanca i malaltissa mos afalagà dolçament. Erem dins el cor de la serra, dins un clos de montanyes infinitament altives; pujarem sempre amunt pels camins plens d'antigó i mala petja; sentirem la cansó dolça i aromàtica dels puigs escabellats, verem les oliveres cenroses i les estepes florides arriscar-se fins al replom del abisme. La naturalesa havia obert aquí una pàgina capdal i admirable.

LLUCH I EL GORCH-BLAU

Som a les portes de la casa pairal dels mallorquins. Amb temor i reculliment posam els nostros peus i queim de jonolls davant la Verge morena, que d'altre més bella no'n daurà el sol de Mallorca. Sortirem l'unció dolça d'una vida de tranquilidat i benhauransa; els nostros llavis eren plens de pregaries, i el nostro cor vessava un cant gloriós, com el cant d'aquelles montanyes que fan de Lluch una arpa d'or.

Els cors joves somien sempre ideals, belleses i fondes emecions; i per això trescarem els replecs d'aquella serra gegantina, mos assedegarem de blavor i d'immensidat, de brolls de llum de tonalitats esquisides, sentirem l'esgarrifament de les fondalades plenes d'esglai, sentirem l'ànima petita davant la visió superba del Gorch-Blau. Ajonellats demunt la pedra nua a ran de la correntia, humitetjarem nostros llavis dins l'aigua que plora anyorament de blavor i cel, tancada dins aquells brassos atlètics de pedra que com uns brassos de patriarca s'aixequen dins l'infinit amb un prec estàtic i eternal.

Dins la solitut aspriva, les alsines aixutes com els abats del desert, filtraren el derrer raig de sol; era la besada sengonenta d'un dia agònic; i l'aigua allà baix dins els blaus penyals, resava pausadament un Salpteri de tardor.

BARTOMEU OLIVER.

Binisalem 9 Octubre 1916.

Regionalisme i socialisme

Tots havem llegit en diaris les revoltes de Rússia, que tingueren el caràcter d'una semi-revolució, són allí dos grups els que tenen a la boca el crit de llibertat: un d'ells està format per lliberals i socialistes, que lluiten contra l'absolutisme de l'emperador; l'altre, pels nacionalistes de diferents pobles que reneguen de la centralització. Uns i al-

tres anaven barrejats pel carrer com si tots ells perseguissin el mateix resultat.

Mes nosaltres, que tenim les orelles educades i sabem entendre ço que eixos crits signifiquen, havem de distingir.

La llibertat invocada pels lliberals i socialistes és el trencament de tots els llaços naturals que lliguen uns homes amb altres per l'amor: damunt aqueixa llibertat de cartró hi monten el despotisme d'un Estat omnipotent, impersonal i irresponsable, teranitzant la multitud d'individus completament deslligats entre sí i impotents per a fer-li cara. Els lliberals, fills de la malarada revolució francesa, tot proclamant els drets de l'individu aïllat, han sigut els pares del socialisme, que vol posar davant aquest remat de bestioles destriades la tranca d'un Estat monopolitzador de tot dret, de tota moral i de tot poder.

Uns i altres, tot cridant *visca la llibertat*, formen el patit del centralisme, és a dir, del despotisme.

Si no tinguéssim l'exemple de la República Francesa, mai hauríem pogut ni somniar la tirania que pot sofrir un poble amb llibertat de consciència, amb llibertat d'impremta i amb llibertat de vot.

No és pas d'aquesta mena la llibertat que demanen els nacionalistes. Al proclamar la varietat de races i costums, demanant per ella una consagració oficial, invoquen una llibertat fonamentada en l'ordre, invoquen un ordre matitzat per la varietat, invoquen una varietat consagrada per la natura.

No cal dubtar que l'Estat rus, sotraguet per les dues empentes se decantarà del costat de la llibertat liberal per caure més tard en el socialisme. Es la malestrugança que per tota la centuria passada ha bufat per tota Europa; és el camí que segueixen tots els Estats que volen europeitzar-se.

Mes també és ben cert que la Providencia té pietat dels homes i dels seus errors i té preparat un remei.

Contra socialisme, nacionalisme.

Contra la patria gran universal, un aplec de patries naturals agermanades.

Contra un Estat monopolitzador i uniformador, una varietat de nacions reclamant les seves usances.

Contra una multitud destriada, sense llaços de relligió ni amor, reclamant el llibertinatge, sardanes de pobles aplegats a l'hombra de la Creu defensant l'ordre i la justícia.

Veusaquí (i sigui dit per acabar), perquè creiem que si nostre regionalisme vol ser escèptic i no posa la Creu en sa bandera, ni que arribés a capgirar l'Estat, jamai arribaria a complir la missió social a que'l té destinat la Providencia.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de Bon Seny)

Hay que repetir hasta la saciedad que para todo el mundo se entere que la «Piperazina Dr. Grau» es el más seguro de los remedios contra el artritismo, reuma, gota, ciática, arenillas, mal de piedra, cólicos nefríticos, neuralgias, etc. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

La criminalidad en España

La criminalidad en España es verdaderamente aterradora. Crece de año en año en proporciones que meten miedo. El año 1915 hubo 71.983 causas criminales instruidas, y en el presente año judicial ascienden a la enorme cifra de 76.116. Por tanto la criminalidad ha aumentado en solo un año con la escandalosa cifra de 4.133 causas.

Si estas cifras llenan el ánimo de profunda pena, todavía esta se acrecienta considerando que parte del aumento lo da la criminalidad infantil. ¡Los niños! ¡Las generaciones que se levantan! ¡Y que tiempos los venideros!

¿Y cual es la causa de estos males?

La pésima educación que hoy se da a la juventud.

Que haya 30.000 pueblos sin escuela es causa influyente, pero no la principal.

Precisamente la mayor criminalidad proporcional al número de habitantes la ofrecen Madrid, Barcelona y Sevilla. Madrid 1.130 crímenes por cada 1000.000 habitantes y 712 y 570 respectivamente Barcelona y Sevilla. ¡Y son estos también, sobre todo las dos primeras ciudades los puntos donde hay mayor número de escuelas y centros de enseñanza!

Otro dato es el crecimiento notable de los crímenes de los señoritos.

Las razones potísimas del aumento de criminalidad son la pésima educación religiosa, el cine, los dramas policíacos, las revistas ilustradas y las secciones de los periódicos relatando robos y sucesos sangrientos.

La educación religiosa de hoy es deficientísima en toda clase de gentes.

En la mayoría de las escuelas públicas se enseña mal, por desgracia, el catecismo; no se ponen en práctica las doctrinas religiosas; han olvidado muchos maestros que el magisterio es un segundo sacerdocio.

El cine está convertido en piqueta demolidora de toda idea santa y de todo honor verdadero.

La prensa no cumple con su deber. Los relatos de crímenes avivan la imaginación y despiertan las bajas pasiones.

Cunde también en la actual sociedad un concepto anticristiano del honor dando lugar en las clases bajas al uso del cuchillo y revolver tras las esquinas y en las otras clases al deshonesto duelo.

El amparo que encuentran los criminales en la truanería caciquil no es poco importante y al mismo tiempo de difícil remedio pues es consecuencia del engranje político actual que empieza en los ministerios y acaba en las celdas de las cárceles.

El mal es hondo, la necesidad de ponerle dique, imprescindible.

Del régimen actual poco es de esperar. De la fuente corrompida no mana salud y el régimen de España está corrompido.

Pero si poco o nada es dado esperar de los gobernantes, podemos esperar mucho de los católicos. En España hay un sinnúmero de escuelas particulares regidas por personas de sanas ideas y buenas costumbres: debemos protegerlas.

Los catecismos parroquiales deben ser apoyados resueltamente.

La mala prensa sujeta a guerra sin cuartel y la prensa católica fomentada.

Es menester la unión de todos los que conserven ideas cristianas para con un esfuerzo supremo hacer que las multitudes levanten su corazón a Dios y vean que hay otra vida.

De lo contrario el mal irá en aumento y llegará día en que sean las personas de orden las que tengan que recluirse en un presidio para poder vivir.

A. HERNÁN.

De «La Lectura Popular.»

Garbes y gavelles

Importació de Blat

El director general del comerç marquès de Cordina ha donada una nota als periodistes, del blat que s'ha dúit a Espanya des del 15 de joriol, i que posa de manifest l'esforç de la transportació.

Són els següents:

«Josefa Raig», dels Estats Units cap a Gijón, 5.500 tonelades.

«Emilia B. Pérez», dels Estats Units cap a Valencia, 5.000 tonelades.

«Arduntegasti», de Buenos Aires cap a Valencia, 5.000 tonelades.

«Gracia», dels Estats Units cap a Barcelona, 5.000 tonelades.

«Artemisa», de l'Argentina cap a Barcelona, 5.000 tonelades.

«Rosario», de l'Argentina cap a Barcelona, 5.000 tonelades.

«Cabo Tres Forcas», de l'Argentina cap a Gijón, 5.000 tonelades.

«Velázquez», de l'Argentina cap a Valencia, 1.700 tonelades.

«Ernesto», dels Estats Units cap a Barcelona, 5.000 tonelades.

«Cabo Menor», blatdemoro, de l'Argentina cap a Gijón, 5.000 tonelades.

«Claudio López», dels Estats Units cap a Valencia, 1.976 tonelades.

«Infanta Isabel de Borbón», de Buenos Aires cap a Barcelona, 1.901 tonelades.

«Alicante», dels Estats Units cap a Barcelona, 1.011 tonelades.

«Isla de Panay», dels Estats Units cap a Bilbao, 1.009 tonelades.

Total 44.152 tonelades.

Billets falsificats

El jutge del districte de Torrente, de la província de Valencia, que instrueix sumari per una falsificació descuberta fa algú temps, ha enviat al degà dels jutges de Madrid una nota de les diferències que distingeixen els billets falsos dels bons, per a que es faci pública.

Els billets falsificats són de l'emissió de 24 de setembre de 1906, firmats pel qui era llavors governador del Banc de Espanya, senyor Merino.

Es diu que és la millor falsificació que s'és feta, fins al punt de no distingir-se els billets falsos dels legítims.

Les diferències que hi ha són:

En la figura simbòlica, que ocupa el centre de l'anvers s'observa alguna duresa en les faccions, sobre tot entre ceia i ceia i les dues figures apareixen un poc borroses.

En la part horitzontal dels quatre ànguls s'adverteix un petit tros de línia vermeia.

En el revers la quadrícula no és tan perfecta com la dels veritables.

El fons resulta quelcom més clar que an els legítims, i en la numeració dels quatre ànguls es veu que 'ls números no estan tan perfectament marcats.

La emigració a França

Al ministeri d'Estat han facilitat la següent nota oficiosa:

Fa pocs dies va publicar la premsa una nota facilitada al ministeri de la Governació esposant els perills que corren els obrers espanyols que sen van a França a cercar feina sense procurar-se el passaport visat pe's consulats francesos i que exigeixen les autoritats de la veïna República.

Convé cridar noyament l'atenció dels obrers que pensen emigrar a França sobre aquesta important qüestió, perquè constantment arriben al ministeri d'Estat comunicacions dels consulats espanyols a França donant compte de reclamacions i protestes que davant d'ells es produeixen per molts obrers que emigren proveïts senzillament d'una targeta verda amb la qual no se'ls tolera el pas per la frontera prohibint-los després viatjar per l'interior de França i obligant-los a treballar en establiments situats en poblacions fronterices.

Ha d'advertir-se, que per a viatjar per l'interior de França és indispensable anar proveït d'un passaport expedit pel governador civil corresponent, i visat per un consolat francès i així mateix han de saber els interessats que els governs civils tenen instruccions per a no expedir cap passaport sinó es presenta previament un contracte de treball a favor de l'obrer, en que es garantisa la obligació del contractista de satisfer-li les despeses de alimentació i transport al punt de procedencia dipositant previament la quantitat necessaria per avui.

Avensos del catolicisme

Es notable l'avens del catolicisme durant els dos derrers anys.

A Inglaterra es compten les conversions, per milenars, especialment entre la gent il·lustrada com son: Professors d'Universitats i Pastors protestants. En la Diócesis de Bostón s'en han convertits més de mil.

No cal dir que la conversió de Casement ans de ser executat fou un acontaiament.

També a Prusia el moviment catòlic s'estén notablement. La conducta dels soldats catòlics en el camp de batalla, especialment del catolisísim poble bávaro i l'heroisme del clero i religiosos catòlics, produeixen bona impressió als protestants convertint-s'en molts i obligant el Kaiser a concedir al Jefe del Centre Catòlic del parlament alemany distincions i participacions dins els consells del Imperi, prerrogativa de que els catòlics no havien disfrutat mai.

Lo mateix poriem dir de França i Italia.

A la fi tots els pobles dirigeixen de nou els passos a la Iglesia, font i centre de tot progrés i veritat.

Un Pressoner Francès

Llegim lo següent a un telegrama:

Un subdit francès pressoner a Alemanya ha escrita una carta a on diu que's troba treballant a un mas o possessió a on li donen bon menjar i beure i un llit excel·lent.

Si'ls Francesos creven reduir an els alemanys per fam están ben equivocats.

Jo per la meva part estig millor i menj més abastament que'n la meva propia casa.

El meu estat de caltiveri no pot ésser millor.

DE MALLORCA

Entrada trionfal del Sr. Bisbe

Dia quinze feu la seva entrada solemne a Ciutat el nou Bisbe de Mallorca l'Il·lm. i Rm. Sr. D. Rigobert Domènech i Valls.

Va ésser una manifestació gran, imponent, com poques vegades s'en ha vista d'igual. Hi prengueren part la Diputació i l'Ajuntament de Ciutat, les joventuts i societats catòliques, el Clero i les Creus parroquials i el poble tot que donava visques a l'Enviat del Senyor i amollava palomes i escampava inscripcions de lloansa quan passava pels carrers de Ciutat endiumenjats i festius.

Quan arribà a la Seu, que s'ompli de tot, s'entonà el Te-Deu de benveguda que cantà tot-hom formant un conjunt grandios; però aquell entusiasme ben prest quedà selencios per a escoltar ses primeres paraules del seu pastor que dirigí desde la trona a sos fills amb veu clara i plena d'unció i amor.

Comé nota final, el gran concurs de gent se plantà davant la plassa del Palau, aplaudint llargament fins que Sa Il·lma. tengué que sortí an el balcó a donar la bendició al públic qui alsava sos capells i mocadrets saludant a son nou Prelat.

Que visqui molts anys entre nosaltres per bé de la Iglesia mallorquina.

Monument al Bisbe mort

Dr. Campins a Lluch

SUSCRIPCIÓ

Mossen Miquel Pujadas. 1'50

COMITÉ I ALGUNS EXPLORADORS

D. Antoni Palou Pvre. 1'00

» Sebastià Amengual. 1'00

» Miquel Mir. 1'00

» Miquel Pujadas. 1'00

» Antoni Riera. 1'00

» Juan Pieras. 1'00

» Rafael Ramis. 1'00

» Antoni Mateu. 0'05

» Jordi Fluxà. 0'05

» Llorens Genestra. 0'25

» Bartomeu Bisellach. 0'05

» Bartomeu Salvà. 0'10

Noves d'Inca

S'és acostada an aquesta redacció una persona de molta autoritat, cridant-nos l'atenció sobre lo que succeix an el pes del bestia, que sovint l'encarragat de la romana s'equivoca en la publicació del número de Kilos que pesen els porcs.

Nosaltres per nostre part suplicam al Sr. Bal·le, que pel bon nom d'Inca, faci posar persona competent que aspeccioni la cosa, i si això no té esmena per falta de capacitat, distracció, o per lo que sia, que's procuri posar-hi un pesador que meresque la confiança del públic.

D. Manuèl Plaza Sastre de Ciutat, cadena de Cort cantonada amb la plassa de Sta. Eularia, ens fa sabre que ha rebut un

assolit de robes propis per dur la temporada de Tardor i de s'Hivern.

Un dijous d'aquests passats se robà de dins sa butxaca una cartera amb una grossa canidat de valors a un tal D. Pere Alomar de Ciutat.

Cad'any per les fires d'Inca venen per Inca *carteristes* i és preciç badà l'ull i anar vius, no solament la policia sinó els particulars per no esser víctimes d'aquests malanats hostes que Deu confonga.

Demà comensen a celebrar-se les tant famoses fires d'Inca. Es de esperar que enguany no desmereràn dels anys anteriors per la seva importància comercial.

Ahir hora-baixa el Retgiment d'Inca arribà procedent de Pollensa a ont ha fetes maniobras durant quinze dies per les montanyes d'aquell poble. Sembla que hi havia l'intent d'anar a Lluch i Soller i que a darra hora renunciaren fer aquella fravesia per la montanya.

Diven que dites maniobres son estades molt laborioses i que hi hagut dies que han fet fins a tres expedicions i que la majoria d'elles son estades llargues i de molta intensidat estratègica.

A principi d'aquesta setmana va fer algunes aigues no molt abundants; però lo suficient humitejar la terra perque la llavor de la sembra sia de profit.

Nostro bon confrare «Correo de Mallorca», dilluns firà un número dedicat al Il·lm. i Rm. Rigobert Domènech amb una ornamentació superbiosa que omplia tota sa primera plana, contenguent un fotogravat i els escuts de sa Il·lma. i els escuts de Mallorca i de Valencia.

S'enhorabona el confrara pel seu llumment.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	93'50	el quintá
Blat	a	23'00	la cortera
Xexa	a	23'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	13'00	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Favès pera cuinar	a	23'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	42'00	id.
Id. Blanques	a	41'50	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	06'00	el quintá
Porcs grassos	a	16'00	la arrova

TRASTS VENALS.—Mestre Jaume Gual; Es capellé ven dos trasts que té davant el Corté veí, que fa cantonada entre el carré del Barco i el carré Nou.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ahir, repentinament morí l'Amo'n Jaume Fuster, pare del Mossen Miquel, exemplar sacerdot d'aquesta Parroquia.

Al matí havia anat a la Iglesia de Sant Domingo i va servir una missa, rebent la comunió com tenia de costum diariament. Tornat a ca-seva feu un senzill barenà i sentint-se, indispost es posà al llit, morint al poc temps sens donar-s'en compte la familia.

La noticia de la seva mort ha causat trista impresió dins el poble per les circumstancies en que ha succeïda; i més per les moltes simpaties en que contava degut a la seva bondat de caràcter i a les virtuts personals en que estava adornat. Pare de numerosa familia l'havia pujada cristianament i piedosament, essent una familia model la seva fillada.

La molta concurrència que anit passada assistí al trasportament del cadaver an al Cementeri i an el suntuós funeral que, a l'hora que escrivim, es celebra a la Parroquia, demostren les moltes simpaties i coneguda de sa familia.

Verament contristats acompanyam en son just dolor a la virtuosa viuda sa Madona Margalida Cortès i son fill Mn. Miquel i demés familia, mentres axecam oracions an el cel per l'etern descans de l'ànima de l'amic benvolgut.

Que descansi en pau. Amen.

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Deixeres Obres Rebutades

La «Biblioteca del Apostolat de la Premsa», acaba de publicar les següents obres que hem rebudes:

Los Mártires o el triunfo de la Religión Cristiana por el Vizconde de Chateaubriand. Nueva

traducción (Perteneix a la secció de Novel·les).

Vida de S. Juan Francisco de Regis por un socio del Apostolado de la Prensa.

El Arte de aprovechar nuestras faltas según San Francisco de Sales por el M. R. P. José Tissot, cuarto superior general de los Misioneros de San Francisco de Salas.—Nueva traducción por un socio del Apostolado de la Prensa.

CASAL EN VENTA.—Sa Madona, N'Antonia Alzina de ca'n Campos, té venal sa casa de sa propietat, de la plassa del Sol, davant sa pescateria.

GABINETE DE FÍSICA.—Se venden algunos instrumentos y aparatos para la enseñanza y práctica de la Física y Química. Informés en la imprenta de este semanario.

VENTA DE FINQUES se venen les cases núm. 41 del Carrer del General Luque i un altra del carrer de la Glòria. Daràn raó an aquesta Redacció.

Dieteris de 1917

Ja n'hi ha a nostra Llibreria.

CONTARELLES

— d'En —

Jordi des Recó

(Mn. Antoni M.ª Alcover)

Segona edició amb llicencia de la Autoritat Esglesiàstica.

Preu: 2'50 pessetes—A la Llibreria de «La Veu d'Inca».

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCION DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE OTOÑO E INVIERNO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma